

Preek over Marcus 13:27
Schildwolde, 1 november 2020
Kees van Dusseldorp

Thema: Er komt een einde aan...

votum en groet

Psalm 84:1,3

* Christus-moment

gebed

* inleidend woord

lezen: Marcus 13:14-31

lezen: 1 Thessalonicenzen 4:13-17

Opwekking 585: Er is een dag

preek

* gebedstelefoon

Psalm 94:2,3,4,7

geloofsbelijdenis

Opwekking 334: Heer, uw licht en uw liefde schijnen

gebed

collecte

Johannes De Heer 722: Kroon Hem met gouden kroon

zegen

Broeder, zuster,

Jerusalèma|
ikhaya lami|
ngilondolozé|
uhambe nami|
zungangishiya lana|

Dit is de tekst van de populaire Jerusalema Challenge. Deze dance-song van Master KG is symbool geworden van verbondenheid in de coronatijd. Mensen kunnen dit op anderhalve meter van elkaar dansen. Vooral bij mensen in de zorg is het populair om dit samen te doen en er een filmpje van te maken. Op het grasveld bij het verzorgingshuis, op het plein voor het ziekenhuis. Het upbeat tempo en de choreo hebben het nummer snel tot een wereldwijde hit gemaakt. De tekst in de Zulu-taal geeft er een bijzonder sfeertje aan. [Het is niet mijn taal, zoals je hoort.]

Maar weet je wát er gezongen wordt? Jeruzalem is mijn home. Red me, neem me mee, laat me niet achter, leid mij uit deze wereld: Jeruzalem is mijn home. Ik vermoed niet dat veel mensen zich druk maken om de tekst. Maar toch laat het iets zien. Er spreekt heimwee uit. Verlangen om gered te worden uit de sores van het leven. Een zoektocht naar rust, naar houvast, naar liefde. Met Jeruzalem als home, als veilige en warme thuisbasis. Master KG denkt daarbij vast niet aan de huidige stad Jeruzalem. Jeruzalem staat symbool voor vrede, een huis voor alle volken, een goede toekomst in de nabijheid van God.

**

Veiligheid, warmte, verbinding, uitzicht, wat kun je daarnaar verlangen. Juist in een tijd dat alles onzeker is, dat er zoveel beperkingen zijn om elkaar te spreken, samen te huielen en samen te lachen. Een tijd waarin veel mensen bezorgd zijn, en we niet weten hoe lang het gaat duren. Een tijd ook, waarin we hardhandig geleerd hebben dat er een grens zit aan wat wij als mensen kunnen. Onze jongeren bereiden zich er mentaal op voor dat ze in een onzekere wereld zullen opgroeien, waarin een ongestoord en gelukkig leven waarschijnlijk niet meer bestaat. Volwassenen spreken van oplopende vermoeidheid, die zich uit in minder energie, meer irritaties, minder plezier. Ouderen spreken van groeiende eenzaamheid en bezorgdheid over zichzelf, over anderen, over de kerk, over het land, over de wereld.

Het verlangen naar een gelukkig en ontspannen leven zit ingebakken in ons menszijn. Ik zie het als een diepe heimwee naar het goede leven waartoe God ons geschapen en geroepen heeft. Daarom raakt het gelovigen des te dieper als ze op gebrokenheid en wanhoop stuiten. Maar waar begint dat leven? Waar zoek je het houvast? Waar vind je de echte vrede, de heerlijke nabijheid van God, het plezier met anderen?

**

Niet meer in Jeruzalem, zegt Jezus tegen zijn leerlingen. Niet meer in de tempel, die eeuwen lang als woonplaats van God een diepe plek in het hart van de gelovigen heeft gehad. Niet meer op de plek waar jullie je feesten hebben gevierd, waar jullie God hebben ontmoet, waar jullie verzoening ontvingen en je lofliederen zongen. Dit prachtige gebouw, dat onmisbaar is voor jullie als volk van God, waaraan jullie de toekomst van de wereld verbinden, dat moet je loslaten. Het zal verwoest worden. Jullie hoeven niet je

best te doen om dat te voorkomen. Als de luister van de Heer er niet meer woont – en die is er verdwenen met het definitieve vertrek van Jezus uit de tempel – dan is die tempel niet meer heilig. Het is niet meer de schuilplaats voor Gods kinderen.

‘Vlucht naar de bergen’ zegt Jezus, ‘als jullie zien dat de tempel verwoest wordt’. Om het verrassende en de ernst van dit advies te begrijpen pak ik Psalm 11 erbij. De dichter krijgt daar ook het advies om naar de bergen te vluchten omdat de goddelozen zijn leven bedreigen. Met verontwaardiging wijst hij dit van de hand: ‘Schuilen doe ik bij de HEER. Hoe kunnen jullie dan zeggen: vlieg als een vogel naar de bergen? De Heer woont in zijn heilig paleis. Hij zal de goddelozen straffen.’ Dat was altijd de geloofsreactie van Gods kinderen geweest: schuilen doe je bij de HEER die in de tempel woont. In vertrouwen op zijn bescherming. Daarom vecht je ervoor om die tempel te bewaren. Zelfs al kost je dat je leven.

En nu zegt Jezus: als jullie zien dat de tempel bedreigd wordt, vlucht dan naar de bergen. De tempel is het niet meer waard om voor te vechten. Jezus heeft als de Messias zelf de tempel de rug toegekeerd. Daarmee heeft de glorie van God zich uit de tempel teruggetrokken. God de Heer woont daar niet meer. Het is geen plek van de verzoening meer. Daarom zal de verwoesting van de tempel niet tegengehouden worden. Sterker nog: in de verwoesting komt Gods oordeel mee. En het werd een hel. De verwoesting van Jeruzalem en van de tempel door de Romeinen in het jaar 70 na Christus. Meer dan een miljoen mensen zijn toen om het leven gekomen. Vele duizenden joden zijn als slaven meegenomen. Het aantal slachtoffers was zo groot, omdat veel Joden zich juist in de tempel hadden verschanst en tot het laatst toe dachten dat de Messias zou komen om op het nippertje de tempel te redden en de vijanden te verslaan.

Onder die slachtoffers in Jeruzalem waren heel weinig christenen. Zij hadden het advies van Jezus ter harte genomen. Zij geloofden de woorden van Jezus. In historische bronnen lezen we, dat grote groepen messiasbelijdende Joden vóór de val van Jeruzalem al gevlucht waren naar Pella, een stad in het Overjordaanse. Zo ontkwamen zij aan de verwoesting van de stad en aan het oordeel van God. Jezus’ woord was betrouwbaar.

**

Wat is het gaaf dat Jezus dit advies van tevoren heeft gegeven! De ernst ervan onderstreept hij door de haast te benadrukken. Wacht niet als het zover is, ga niet je zaakjes eerst nog regelen, bidt dat het niet in de winter valt: ga zodra het zover is! De aanwijzing om te vluchten toont de reddende zorg van de Heiland.

Maar wat was het lastig voor de leerlingen om deze aankondiging te horen! En ernaar te luisteren. Het is altijd ongelooflijk lastig om los te laten wat voor jou belangrijk is. En toch moet het. Als je hoop op de verkeerde dingen zet, dan ga je er vroeg of laat aan. Als je je houvast ontleent aan menselijke kracht en slimheid, dan kom je vroeg of laat op de koffie. Als jij heilige huisjes hebt, waar niemand aan mag komen, omdat jij je ervan afhankelijk hebt gemaakt, dan ga je het niet redden. Waar ontleen jij je houvast aan? Als je onrustig voelt, bezorgd, ongelukkig, angstig: ga eens bij jezelf na waar dat van komt. En breng het bij de Heer, zodat je leert over te geven. Dan word je niet meegezogen in de teleurstelling als je houvast wegvalt. Dan slaat de wanhoop niet toe als je kostbaarheden je uit handen worden geslagen. Dan vind je troost bij de Heer, ook als de wereld in brand staat. Is dat gemakkelijk? Nee, allesbehalve! Het is vaak een worsteling.

**

Maar wat blijft er dan over? Kun je leven zonder houvast, zonder zekerheid, zonder uitzicht? Nee, dat is niet Jezus' oproep. Hij waarschuwt ervoor om zekerheid te vinden in stenen die geen zekerheid bieden. Om houvast te vinden in een idee van Gods beschermende aanwezigheid, die niet meer de werkelijkheid is. Daartegenover biedt Jezus een ander houvast aan. Het houvast in zijn redding, in zijn zorg, in zijn beloften.

Drie keer spreekt Jezus over 'zijn uitverkorenen'. Het klinkt een beetje als 'zijn lievelingen', in de positieve zin van het woord. Omwille van zijn uitverkorenen zal niet het complete oordeel van God over de mensheid tegelijk met de verwoesting van Jeruzalem al worden uitgevoerd. De tijd wordt verkort: het oordeel wordt na het eerste hoofdstuk afgebroken, zodat zijn geliefden kunnen worden gered. Valse redders zullen proberen 'zijn uitverkorenen' te misleiden. En de derde keer dat Jezus deze uitdrukking gebruikt, is als Hij zegt dat Hij aan het eind van de tijd zijn engelen erop uit zal sturen om zijn uitverkorenen te verzamelen. Uit alle windstreken, zowel van de aarde als uit de hemel.

Jezus geeft een ander houvast, een andere zekerheid, een andere troost. Die ligt in zijn zorg voor zijn uitverkorenen, in zijn woord aan zijn uitverkorenen, in de redding van zijn uitverkorenen, kortom: in de hechte band tussen Jezus en wie bij hem horen. Je moet dit woord 'uitverkorenen' hier niet invullen vanuit de leer van de uitverkiezing. Maar vanuit het geloof. Mensen die Jezus geloven, die Hem volgen, die zich door Hem laten redden, dat zijn de mensen die Hij 'zijn lievelingen' noemt. De mensen die Hij bewaard voor het oordeel, die Hij bewaard voor misleiders, die Hij uiteindelijk aan het einde van de tijd bijeen zal brengen.

In de Mensenzoon ligt het houvast.

Daarom moeten de leerlingen het niet verwachten van de stenen van de tempel. Daarom moeten wij het niet verwachten van economie, rijkdom, medische mogelijkheden, sterke mensen, verstandig beleid. Bouw er je levensvreugde niet op! Onze enige troost in leven en sterven is dat wij het eigendom zijn van Jezus Christus.

In de Mensenzoon ligt het houvast.

Daarom is de verwoesting van de tempel geen teken van de wederkomst van de Heer. Daarom zijn rampen, oorlogen, politieke chaos in de wereld, pandemieën geen directe signalen dat het zover is. Laat je er dan ook niet wanhopig door maken. Maar leg je toekomst in zijn handen! En grijp je vast aan zijn beloften!

**

Hoe zit het met de tempel? Wanneer komt die verwoesting? Wat betekent die? Hoe gaat het verder richting de toekomst? De leerlingen zijn onrustig. Jezus gaat op hun vragen in. Eigenlijk geeft hij nauwelijks informatie over de toekomst. Hij geeft een andere oriëntatie. Geen informatie, maar oriëntatie. Dat hebben we nodig. Niet: wat gaat er precies gebeuren? Of: waar moeten we zijn om rampen te ontlopen? Maar: wie neemt ons bij de hand, wie kunnen we vertrouwen? Geen informatie, maar oriëntatie. Jezus zegt: 'Ik ben het. De Mensenzoon die de glorie van God draagt. Ik ben het. De Messias, in wie God naar je toekomt. Ik ben het. De Verlosser die met mijn Geest je door de wereld leidt. Oriënteer je op Mij. Op mijn zorg, mijn woord, mijn komst, mijn redding.'

Master KG bracht met zijn Jerusalema-song een diep verlangen onder woorden. Jeruzalem is mijn home. Leid me uit de sores, ik zoek veiligheid en warmte, laat me niet alleen. In onze tijd krijgt dat verlangen een diepere klank. Daar krijgt ook het goede nieuws van Jezus Christus een diepere klank. Aan Hem is de macht! In Hem is de vrede! Door alle verdrukkingen heen. Door het oordeel heen. Door al het lijden heen. Door de dood heen. In Hem is het leven met God, het eeuwige leven. Aan Hem is de toekomst! In Hem komt het nieuwe Jeruzalem. De stad van vrede, de stad van God, de stad van het Lam.

Amen

Met de boodschap is eigenlijk voor de goede strijd dat zegt Jezus tegen de discipelen de opdracht is vlucht ga je niet druk maken om de tempel want hij heeft zijn tijd gehad ga erop uit met een ontzettend lastig ontzettend zwaar met van alles proberen maar dat is de kern ga erop uit gaan weg want de tempel heeft zijn tijd gehad Er is nu een ander zet het centrum is Jezus Christus redding in boodschap voor de goede strijd lijkt me heel belangrijk en daarbij ook de bijzondere zorg van de heer voor de uitverkorenen Hij zal ze verzamelen Ze hoeven ze niet druk te maken waar ze zei of ze de goede plek het juiste moment er zijn Hij zal ze verzamelen

Belangrijk is ook Jezus geeft eigenlijk helemaal geen informatie over de wederkomst of over de tekenen Hij maakte vooral druk op de orientatie waar zijn ze opgericht Wat is de kern van

Heb vertrouwen in de zorg van Jezus tijdens de verdrukking en daar bedoel ik mee de oproep om te vluchten en de verkorting van de tijd en heb vertrouwen ook in de zorg van Jezus na de verdrukking aan het einde van de tijd